

# Китоби Дониёл — яксаду бисту шашум

*Ошкор сохтани ривояти нубувватӣ: таҳқиқе дар бораи боби  
ёздаҳуми Дониёл ва рӯйдодҳои муосир*

Jeff Pippenger

2024-03-09

Ояти чихилуми боби ёздаҳи китоби Дониёл таърихи шохи протестантии ҳайвони заминро бо шохи ҷумҳуриявии ҳайвони замин мувофиқ месозад. Ҳар ду шох дар соли 1798 оғоз меёбанд, ва шаҳодати онҳо то қонуни наздики якшанбеғӣ дар Иёлоти Муттаҳида идома меёбад. Ба ҳар ду шох як санади илоҳии дуқисмата дода шуд, ки мебоист ҳар як шохро биозмояд. Китоби Муқаддаси Шох Ҷеймс (Аҳди Қадим ва Аҳди Ҷадид) мебоист шохи динии ҳайвони заминро биозмояд, ва Ёлomiaи Истиқлолият ва Конститутсияи Иёлоти Муттаҳида мебоист шохи сиёсии ҳайвони заминро биозмоянд. Ояти чихил таърихи ҳайвони замин аст, ва шаҳодати таърихӣ он дар соли 1776 оғоз меёбад, ва то соли 1798 он ба иҷрои нақши худ ҳамчун подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас оғоз мекунад.

Исо ҳамеша анҷомро бо ибтидо тасвир мекунад, ва анҷоми Иёлоти Муттаҳида дар таърихи ибтидоии он намоянда шудааст. Давраи анҷоми Иёлоти Муттаҳида дар ояти дуҷуми Дониёл ёздаҳ намоянда шудааст, зеро он шаш президентро, аз Роналд Рейган оғоз намуда, баён мекунад. Рейган нахустин президент дар давраи охири таърихи нубувватии ҳайвони замин аст. Он давра дар замони анҷом, дар соли 1989, оғоз ёфт. Аммо ояти дуҷум танҳо ба Рейган, Буши яқум, Клинтон, Буши дуҷум, Обама ва Трамп муроҷиат мекунад. Барои мукамал сохтани таърихе, ки то қонуни якшанбе ба зудӣ оянда мерасад, хатҳои дигар заруранд. Аз соли 1989 то қонуни якшанбе ба зудӣ оянда хатти мушаххасе дар ояти дуҷуми Дониёл ёздаҳ аст.

Соли 1798 оғози таърихи нубувватии ҳайвони заминро нишон медиҳад, ва қонуни рӯзи якшанбе анҷоми онро ҳамчун подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас муайян месозад; ва соли 1798 оғози он аст. Дусад бист сола, ки аз соли 1776 оғоз ёфт, хатти дигари нубувватии ҳайвони замин мебошад, ки давраеро муайян мекунад, ки аз соли 1776 оғоз шуда, дар соли 1996 ба анҷом мерасад, вақте ки паёме, ки аз дониши кушодашуда дар соли 1989 баромада буд, ба шакли расмӣ дароварда шуд. Он давраи дусад бистсола ояндаи Амрикоро нишон медиҳад, вақте ки дар он истиқлол аз давлатдорӣ подшоҳии Аврупо ва аз калисосолорӣ католикият, ки дар соли 1776 эълон гардида буд, дар қонуни наздикшавандаи рӯзи якшанбе бардошта хоҳад шуд. Аз соли 1776 то 1989 хатти махсусе дар таърихи нубувватии ҳайвони замин аст.

Сӣ сол аз 508 то 538 як давраи пешгӯёнаеро ифода мекунад, ки пеш аз барқарор шудани папагарӣ ҳамчун подшоҳии панҷуми пешгӯии Китоби Муқаддас дар соли 538 воқеъ мегардад. Иёлоти Муттаҳида дар қонуни якшанбе наздикоянда симои ҳайвонро ба таври комил ташкил медиҳад. Давраи сисолаи омодагӣ барои барқарор шудани папагарӣ дар соли 538 унсуре аз симои ҳайвони папагӣ мебошад. Давраи омодагӣ вучуд дошт, ки ба соли

1798 мерасонд, вақте ки ҳайвони замин тахтро ҳамчун подшоҳии шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас ишғол намуд. Давра аз 1776 то 1798 бо давраи 508 то 538 мутобиқат мекунад.

Исо анҷоми чизеро бо ибтидои он тасвир менамояд; бинобар ин давраи пешгӯёна, ки дар таърихи солҳои 1776 то 1798 намояндагӣ шудааст ва бо давраи пешгӯёнаи 508 то 538 шаҳодат дода мешавад, ду шоҳидро фароҳам меоварад. Ин ду давра ду шоҳид ба он ҳақиқатанд, ки як давраи муайяни пешгӯёна вучуд дорад, ки пеш аз ба тахт нишастани як подшоҳии пешгӯии Китоби Муқаддас меояд. Яқоя онҳо собит месозанд, ки давра аз замони охир дар соли 1989 то қонуни якшанбе бо он ду даврас мутобиқат мекунад, ки пеш аз солҳои 538 ва 1798 омада буданд.

Таърихи нубувватӣ аз замони охир дар соли 1989 то қонуни якшанбе дар ояти чилу якуми Дониёл ёздаҳ, ба воситаи давраи сисолаи аз 508 то 538 намуна оварда шудааст, ва инчунин ба воситаи бисту ду соли аз 1776 то 1798 низ намуна оварда шудааст.

Ояти дуввуми Дониёл 11 муайян мекунад, ки ҳангоме ки Трамп — сарватмандтарини ҳамаи президентҳо дар ин давраи нубувватӣ — ба сахна меояд, ӯ «ба шӯр меоварад», яъне «бедор мекунад», тамоми ҷаҳонро нисбат ба қасдҳои глобалистҳо, ки он вақт мекушанд сохтори ҷаҳонро ба низоми дузинагӣ аз нав танзим кунанд, ки дар он ашрофон бар дронҳои коргари худ ҳукмронӣ менамоянд. «Бозтанзимии бузург», чунон ки худашон онро меноманд, авлабияти рақами яки он аз байн бурдани табақаи миёна аст, то ки ашрофон, ки дар таърих бо шахсиятҳои таърихӣ чун Мари Антуанетта намояндагӣ шудаанд, аз авомме, ки нонҳои нозуки ӯро истеҳсол мекарданд, ҷудо ва ҳифз гарданд.

Дини ҷаҳонигароён рӯҳонияти «New Age» аст, ва фалсафаҳои бедоргариашон ва Гуногунӣ, Баробарӣ ва Фарогирӣ, ки бо идеологияи фосиди Назарияи интиқодии наҷодӣ пайвастаанд, ҳамроҳ бо он «илм»-е, ки ба дурӯғ чунин номида мешавад — гармоиши глобалӣ, ва низ бо талошҳои пинҳонии онҳо барои назорати аҳоли ба тариқи наслкушӣ, вақте ки Трамп ба арсаи таърих ворид шуд, то тамоми қаламравро бар зидди Юнон «ба шӯр оварад», ба таври ошкоро падиқор гардиданд.

Пайдоиши Трамп дар соли 2016, аз фаро расидани як бедории козиб (ангезиш) дарак медиҳад, ки он қалбаки буда, аз ҷониби Шайтон тарҳрезӣ шудааст, то пешакӣ бедории бокирағони Матто бисту панҷро сушт ва беасар гардонад. Ҷаҳонигароён, ҳоҳ дар сахнаи ҷаҳонӣ бошанд ва ҳоҳ дар дохили Иёлоти Муттаҳида, ба таври нубувватӣ ҳамчун аждаҳо муаррифӣ мешаванд. Онҳо ҳамон даҳ подшоҳанд, бонқдорони ҷаҳон, тоҷирони миллиардери ҷаҳонӣ, масонҳои озод ва дигар ҷамъиятҳои махфӣ.

Қувваҳои аждаҳои глобалистӣ онҳоянд, ки дар ҷанг бо воситаи қонунҳо ихтисосдоранд, зеро Шайтон дар далелҳои ҳуқуқии Каломи Худо бисёр вақт ба ҳамин сурат нишон дода мешавад. Вақте Худо пешакӣ мӯъминони вафодори Худо аз таъқиботе, ки ҳамеша ҳамроҳи қасонест, ки бо тақво зиндагӣ мекунанд, огоҳ сохт, ӯ ваъда дод, ки онҳоро ба судҳои кишвар ҳоҳанд бурд, то шаҳодат диҳанд. Шайтон рамзи доварони фосид, прокурорҳои генералии фосид аст, ки ҳоло дар сарзамине, ки аз ҷониби трампизм ба ҳаракат оварда шудааст, фаровонанд; ва он судҳо ва вакилони фосид ҳамеша пуштибони созмонҳое

мебошанд, ки инқилоб ва бесарусомониرو тарғиб ва тавлид мекунанд, ки дар тӯли таърих аз рамзҳои асосии Шайтон будааст.

Иттиҳоди Шӯравӣ рамзи нубуввати аждаҳо буд, зеро, аз ҷумлаи дигар чизҳо, атеизми Фиръавн хусусияти асосии аждаҳост. Подшоҳи ҷануб дар ояти чиҳилум, подшоҳи вожаи ибрии «негев» аст, ки маънояш Миср мебошад ва дар оят ба таври «ҷануб» тарҷума шудааст. Фиръавн рамзи библиявии атеизми Фаронса, яъне подшоҳи ҷануб дар «вақти охир» дар соли 1798, инчунин Иттиҳоди Шӯравӣ дар «вақти охир» дар соли 1989 мебошад. Ҳарду қудратҳои аждаҳо буданд, ва ҳарду аз салтанати аждаҳо, яъне Руми бутпараст, сарчашма гирифта буданд.

Иёлотӣ Муттаҳиди Амрико дар айёми охир рамзи протестантизми муртад аст, ва папагӣ муборизаеро миёни протестантизми муртад ва аждаҳои Иттиҳоди Шӯравӣ ба роҳ андохт, то нахустини се монеаеро, ки ҳангоми бозгашташ ба тахти замин мағлуб месозад, бартараф намояд. Монеаи навбатӣ ҳуди протестантизми муртад аст, ки онро вай дар қонуни қарибулвуқӯи якшанбе мағлуб хоҳад кард.

Қувват ва қудрати президент Трамп бедоршавиро нисбат ба хатарҳои глобализм оғоз намуд, ки ба муборизаи умумичаҳонӣ миёни аждаҳо ва протестантизми муртад вусът ёфтааст. Папагӣ аз муборизае миёни ҳамон ду қудрат — аждаҳо ва протестантизми муртад — истифода мебарад, то муҳитеро фароҳам оварад, ки монеаи дуҷуми ҷуғрофиро ғуруҳ афканад, ҳамон тавре ки монеаи аввали ҷуғрофиро ғуруҳ афканда буд. Дар ҳамин ҷо мантиқи он нуҳуфтааст, ки чӣ гуна подшоҳии ҳафтуми Созмони Милалӣ Муттаҳид (ки қудрати аждаҳост) дар қонуни якшанбеи наздиқулвуқӯъ подшоҳии худро ба ваҳш месупорад. Он чунин мекунад, зеро аз соли 1989 инҷониб душмани мағлубшуда будааст.

Ин дар як сатҳ ҳамон муборизаест, ки папавият онро барои сарнагун сохтани аждаҳои Иттиҳоди Шӯравӣ дар соли 1989 ба кор бурд, аммо муборизаи кунунии воукизми пешравгаро бар зидди MAGA-изми протестантизми муртад барои шикаст додани протестантизми муртад тарҳрезӣ шудааст, на аждаҳо. Ин ҷанг аслан дар соли 2016 оғоз гардид, ва сипас дар соли 2020, аждаҳо, ки дар Навиштаҳо падари дурӯғ аст, интиҳоботро дуздид ва ҳамин тавр аз лиҳози сиёсӣ Трамп ва ҷунбиши ҷумҳурихоҳи MAGA-ро «кушт». Дар боби ёздаҳуми Ваҳй, ҳайвони ваҳшӣ аз вартаи беҳад, ки ҳамон ҳайвони ваҳшии атеизм аст, ду шохидро кушт, ва онҳо дар кӯча хобонда монданд, то он даме ки боз зинда шуданд. Қоидаҳои Уилям Миллер нишон медиҳанд, ки рамзҳои нубувватӣ беш аз як татбиқ доранд.

Азбаски ҳоло мо муборизаи аждаҳо ва протестантизми муртадро, ки ҳайвони заминро ба анҷоми худ мерасонад, баррасӣ менамоем, он ду шохид ҳамон ду шохӣ ҳайвони замин мебошанд. Шохӣ ҷумҳурихоҳ дар соли 2020 кушта шуд, аз ҷониби он қудрати китобӣ, ки падараш падари дурӯғ аст. Мо дар ҳамин таърихи кунунӣ дар ҳуди дили он мубориза қарор дорем. Дар ояти чилу якуми Дониёл ёздаҳ, қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда ҷорӣ мегардад, ва мувофиқи илҳом, ҳамин протестантизми муртад хоҳад буд, ки он кори шайтонӣ ۞ ба анҷом мерасонад.

«Протестантҳои Иёлотии Муттаҳидаи Амрико пешсаф хоҳанд буд, ки дастҳои худро бар фарози халиҷ дароз карда, дасти Рӯҳониятгароиро бигиранд; онҳо бар болои варта даст дароз хоҳанд кард, то бо қудрати Рум даст фишоранд; ва зери таъсири ин иттиҳоди сегона, ин кишвар дар пайи қадамҳои Рум рафта, ҳуқуқҳои вичдонро поймол хоҳад кард». «Муборизаи Бузург», 588.

Печидадорӣи ҳамбастагии рӯйдодҳои башарӣ дар он муборизае тасвир шудааст, ки дар соли 2016 оғоз ёфт. Барои он ки қудратҳои даруни он мубориза дуруст арзёбӣ шаванд, муҳим аст, ки равшан бошад ҳар яке аз он се қудрате, ки ҷаҳонро ба Армагеддон мебаранд, чиро ифода мекунанд, зеро ҳар яке аз онҳо хусусиятҳои вижаи пешгӯёнаи худро доранд. Китоби Ваҳӣ ҳамеша тартиби аждаҳоро нигоҳ медорад, ки пас аз он ҳайвон меояд, ва пас аз ӯ пайғамбари дурӯғин; бинобар ин, мо ба муайян сохтани хусусиятҳои пешгӯёнаи аждаҳо, сипас ҳайвон, ва дар ниҳоят пайғамбари дурӯғини протестантизми муртад оғоз хоҳем кард.

Демократҳои тараққиҳои пешрав протестантҳои муртадди Иёлотии Муттаҳида нестанд; онҳо намояндагони пешгӯишавандаи ҷаҳонигарой ва аждаҳо мебошанд. Пеш аз қонуни наздиқояндаи якшанбе, ҳизби ҷумҳуриҳои бояд боз ба сари қудрат баргардад, то ривояти пешгӯишаванда ба иҷро расад. Фиръавн, ки рамзи қудрати аждаҳост, ва қудрати аждаҳои Руми бутпараст дар замони Масеҳ, ду шохид медиҳанд, ки дар айёми охир қудрати аждаҳо ҳамон қудратест, ки куштори тифлонро тарғиб мекунад, чунон ки дар замони Мусо ва замони Масеҳ воқеъ гардид.

Айёми охир, айёми яксаду чилу чор ҳазор мебошанд, ки суруди ҳам Мусо ва ҳам Барраро месароянд; ва дар таърихи ҳам Мусо ва ҳам Барра, қудрати аждаҳо кӯшиш намуд навоздонро ба қатл расонад. Онҳо инро қарданд, зеро шайтон медонист, ки Худованд наздик аст раҳиббахш Мусо ва Наҷотдиҳанда Масеҳро бархезонад. Дар айёми охир аждаҳо бо ғазби азим фуруд меояд, зеро медонад, ки вақти ӯ кӯтоҳ аст; ва ҳамин қудрати аждаҳост, ки куштори навоздонро тарғиб мекунад, то онҳоеро, ки довталаби будан дар миёни он яксаду чилу чор ҳазор мебошанд, нобуд созад. Демократҳои пешрафта, ҷаҳонигаро ва сотсиалистӣ онҳое НЕСТАНД, ки дар таҳкими иттиҳоди сегонае, ки ҳангоми қонуни якшанбеи наздиқулвукӯ ба амал меояд, «пешсаф» мебошанд; зеро демократҳо қудрати аждаҳо ҳастанд, на пайғамбари козиб.

«Бо фармоне, ки таъсиси папиро бар ҳилофи шариати Худо ба иҷро медарорад, миллати мо худро қомилан аз ростгорӣ ҷудо хоҳад кард. Вақте ки протестантизм дасти худро аз фарози ҷудоии азим дароз карда, дасти қудрати Румро хоҳад гирифт; вақте ки ӯ аз болои варта дароз шуда, бо спиритизм даст фишурда хоҳад шуд; вақте ки, зери таъсири ин иттиҳоди сегона, кишвари мо ҳар як усули Қонуни асосии худро ҳамчун ҳукумати протестантӣ ва ҷумҳуриявӣ рад хоҳад кард ва барои паҳн кардани дурӯғҳо ва фиребҳои папавӣ шароит муҳайё хоҳад сохт, он гоҳ мо метавонем бидонем, ки вақти амали аҷоибонаи Шайтон фаро расидааст ва анҷом наздик аст». Testimonies, volume 5, 451.

Хусусиятҳои нубувватии ҳар яке аз се қудрате, ки ҷаҳонро ба Армагеддон мебаранд, дар Қаломии Худо ба дақиқӣ муайян гардидаанд. Қудрати аждаҳо қонунҳоеро тарғиб мекунад, ки куштори қўдақонро дар ҳамон замоне ташвиқ менамоянд, ки Худо қасд дорад қавмеро

барпо созад, ки Мӯсо ва Масеҳ намунаи пешакии он будаанд. Демократҳои либерал қудрати аждаҳо дар он муборизае ҳастанд, ки дар дохили Иёлотӣ Муттаҳида пеш аз ҳама муборизае, ки пас аз қонуни наздикояндаи якшанбе дар Иёлотӣ Муттаҳида дар арсаи ҷаҳон ба вуқӯъ хоҳад пайваст, сурат мегирад ва намунаи пешакии он аст. Аждаҳо падари дурӯғ аст, ва глобалистони пешрафтҳои либерал бо дурӯғгӯӣ машҳуранд.

Чаро сухани Маро намефаҳмед? Зеро каломи Маро шунида наметавонед. Шумо аз падари худ — иблис ҳастед, ва ҳавасҳои падари худро меҷӯед ба ҷо оваред. Ё аз ибтидо одамкуш буд, ва дар ростӣ қарор нагирифт, зеро дар ӯ ростӣ нест. Вақте ки дурӯғ меғӯяд, аз онӣ худ меғӯяд, зеро дурӯғгӯӣ аст ва падари он. Юҳанно 8:43, 44.

Иблис, ки ҳама Шайтон ва аждаҳост, аз ибтидо қотил (исқоти ҳамлқунанда) ва дурӯғгӯ буд. Ҳангоме ки яҳудиёни ҷидолпеша бо Пилотус баҳс мекарданд, онҳо далерона эълон намуданд, ки ҷуз Қайсар подшоҳе надоранд; ва Қайсар рамзи Руми бутпараст аст, ки қудрати аждаҳост.

«Пас, дар ҳоле ки аждаҳо, пеш аз ҳама, Шайтонро ифода мекунад, он, ба маънои дувум, рамзи Руми бутпараст низ мебошад». «Муборизаи Бузург», 439.

Баъзеҳо дар ҳайрат мемонанд, ки чаро яҳудиёни муосир ҷаҳонигароёни либералӣ ҳастанд, дар ҳоле ки ҳуди ҷаҳонигароён нисбат ба яҳудиёни муосир чунин адовате доранд? Сабаб дар он аст, ки онҳо подшоҳи Руми бутпарастро ҳамчун ягона подшоҳи худ баргузиданд. Бо вучуди он ки бисёре аз наҷоди ибриён соҳибакл ҳастанд, интиҳоби бостонии онҳо, ки Масеҳро ҳамчун подшоҳи худ рад карданд, онҳоро дар рамаи аждаҳо маҳкам бастааст.

Лекин онҳо фаръёд заданд: «Ёро дур кун, ёро дур кун, ёро маслуб намо». Пилотус ба онҳо гуфт: «Оё Подшоҳи шуморо маслуб намоям?» Саркоҳинон ҷавоб доданд: «Мо ҷуз Қайсар подшоҳе надорем». Юҳанно 19:15.

Подшоҳони Аврупо буданд, ки таъкиботро ба нафъи папагӣ ба анҷом расониданд, ва ин ҳама даҳ подшоҳи Ваҳӣ боби ҳабдаҳ аст, ки бо Барра ҷанг хоҳанд кард, ва инро онҳо бо куштани пайравони Ё ба ҷо меоранд.

Онҳо бо Барра ҷанг хоҳанд кард, ва Барра онҳоро ғолиб хоҳад омад; зеро Ё Худованди худовандон ва Подшоҳи подшоҳон аст; ва онҳое ки бо Ё ҳастанд, даъватшуда, баргузида ва содиқанд. Ваҳӣ 17:14.

Хусусиятҳои пешгӯёнаи қудрати аждаҳо муайян месозанд, ки онҳо ҳама касоне мебошанд, ки худ бевосита куштори навзодон ва масеҳиёни айёми охириро ба амал меоваранд, чунон ки дар салиб ва дар Қолизей дар таърихи Руми бутпараст тасвир шудааст. Подшоҳони аждаҳо дар асрҳои торик Инквизитсияро ба қор бурданд, то барои Руми папагӣ ҳаммомҳои хунро ба амал оваранд. Онҳо ҳама касонеанд, ки қудратро мекушанд ва дурӯғгӯёни бартарин мебошанд. Адолф Гитлер рамзи муосири як қатлиомқунандаи оммавӣ ва низ ҳамчун як дурӯғгӯ мебошад. Гитлер як сотсиал-демократ буд.

Либералҳои тараккихоҳ аз пайи қадамҳои Адолф Гитлер мераванд, ки роҳбари Ҳизби миллии сотсиалистии корғарии Олмон буд, ки маъмулан бо номи Ҳизби фашистӣ (Нозӣ)

шинохта мешавад. Таҳти роҳбарии ӯ, Ҳизби фашистӣ як низоми тоталитариро ҷорӣ намуд ва масъули ҷиноятҳои сершумори ваҳшиёна, аз ҷумла Ҳолокост, буд. Ҳизби Гитлер одатан бо миллатгароии ифротӣ, наҷодпарастӣ, зиддисемитизм ва худкомагӣ алоқаманд дониста мешавад. Йозеф Геббелс, ки дар давраи Ҷанги дуҷониба ҷаҳон вазири таблиғоти Олмони фашистӣ буд, гуфтааст: «Агар дурӯғеро ба қадри кофӣ бузург бигӯед ва пайваста онро тақрор кунед, одамон оқибат ба он бовар хоҳанд кард».

Як дурӯғи маъмулист, ки имрӯзҳо демократҳои пешрафтаи либералӣ паҳн мекунанд, ин аст, ки гӯё дар давраи муосир ҳамин ростгариёни муҳофизакори ҳизби ҷумҳурихоҳ буданд, ки намунаи онҳо нозҳои замони Ҳитлер ба шумор мерафтанд. Ривояти дурӯғини таърихӣ онҳо дуруст муайян мекунад, ки ҳизби Ҳитлер ҳизби ифротгароии ростгароии замони худ буд, аммо онҳо ҳамеша ин ҳақиқатро канор мегузоранд, ки Ҳитлер танҳо нисбат ба коммунистоне, ки дар муборизаҳои ибтидоии сиёсии ӯ душманони чапгарояш буданд, ифротгароии ростгаро ба ҳисоб мерафт. Бешубҳа, ҷумҳурихоҳон дар тайфи сиёсии Иёлоти Муттаҳида нисбат ба демократҳо росттар ҷойгир шудаанд, аммо ҳар хусусияти дигари Олмони нозии Ҳитлер сифатҳои нубуввати ҳизби демократро таҷассум мекунад.

Китоби Муқаддас муайян мекунад, ки шумо онҳоро аз рӯи самархоҷашон хоҳед шинохт, на аз рӯи меъёри лағжандаи ҷониби рост ё ҷониби чап дар тайфи сиёсат. Ултрамиллатгароии таърихи Ҳитлер ватандӯстии ҳаракати MAGA-ро муайян намекунад. Ултрамиллатгароии Ҳитлер бо шинохтани як наҷоди ҳоким хос буд, ва он талошҳои глобалистҳоро барои барқарор кардани як низоми табақавии дузинагӣ дар дохили Иёлоти Муттаҳида ва ҷаҳон ошкор месозад. Албатта, глобалистҳо худро дар он низом дар табақаи болоӣ мебинанд, ҷунонки инро наҷоди ҳокими Ҳитлер намоёндагӣ мекард.

Санъати дурӯғ гуфтан, фурӯафкандан ва айбдор сохтан ҳислати аждаҳост, ва намунаи классикии ин усул он аст, ки каси дигарро ба амалҳо ё мавқеъҳои муттаҳам созанд, ки дар асл ҳуди шумо онҳоро ҷонибдорӣ мекунед ва ба анҷом мерасонед. Ин имрӯз дар Амрико ва дар ҷаҳон ҳар рӯз рӯй медиҳад, ва ин сифати иблис аст, зеро ӯ «айбдоркунандаи бародарон» мебошад.

Ва аждаҳои бузург, он мори қадим, ки Иблис ва Шайтон номида мешавад, ки тамоми ҷаҳонро фиреб медиҳад, берун андохта шуд; ӯ ба замин андохта шуд, ва фариштагонаш низ бо ӯ андохта шуданд. Ва овози баланде дар осмон шунидам, ки мегуфт: «Акнун наҷот, ва қувват, ва подшоҳии Худои мо, ва қудрати Масеҳи Ё фаро расид; зеро айбдоркунандаи бародарони мо сарнагун карда шуд, ки онҳоро рӯзу шаб пеши Худои мо айбдор мекард». Ваҳй 12:9, 10.

Олмони Ҳитлер, ки як ҳамоҳангии нубувватӣ бо ҷаҳонигариёни пешрави замони мо мебошад, дастгоҳи мақсадноки таблиғотӣ дошт; ҳамчунон ки либералҳои пешрави имрӯз низ доранд. Ва маҳз дар он ҷо тақрори дурӯғҳои бузург, ки аз ҷониби Йозеф Геббелс, вазири таблиғоти Олмони фашистӣ, муайян гардида буд, имрӯз бо дақиқии риёзии алгоритмҳои компютерӣ дар саросари роҳҳои гуногуни иртиботот дар атрофи сайёраи замин тақрор мешавад. (CNN, MSNBC, BBC, NPR, Google, Facebook ва ғайра).

Сӯхтори Рейхстаг воқеаи муҳимме дар таърихи Олмон буд, ки ба Ҷанги Дуюми Ҷаҳонӣ пешомад гардид. Он тавсифи классикии дурӯғхоеро пешкаш мекунад, ки глобалистони либерали пешрафта дар кӯшиши худ барои барпо кардани ҳукумати ягонаи ҷаҳонӣ ба кор мебаранд. Ин воқеа шаби 27 феввали соли 1933 рух дод, вақте ки бинои Рейхстаг дар Берлин, ки парлумони Олмонро дар худ ҷой меод (ҳаммонанд ба биноҳои Капитолияи ИМА аз 6 январи соли 2020), ба оташ кашида шуд.

Оташсӯзӣ ба қасдан оташ задан нисбат дода шуд ва он барои ҳукумати нозӣ, тахти роҳбарии Адолф Ҳитлер ва Ҳерманн Гёринг, баҳонае фароҳам овард, то барои қабули Фармони сӯхтори Рейхстаг фишор оварад. Ин фармон, ки аз ҷониби Президенти Олмон Паул фон Ҳинденбург имзо шуда буд, озодиҳои шаҳрвандиро боздошт ва имкон дод, ки мухолифони сиёсӣ боздошт ва дар ҳабс нигоҳ дошта шаванд. Он қадами муҳиме дар таҳкими ҳокимияти нозӣ ва фарсоиши ниҳодҳои демократӣ дар Олмонро нишон дод.

Он оташ, ки аксари муаррихони ростқавл иқрор мекунанд, аз ҷониби одамони Ҳитлер барафрӯхта шуда буд, воқеаҳои 6 январи соли 2020 ва нобудсозии баъдии ҳукукҳои конституционии он касонеро, ки ҳеҷ амале анҷом намедоданд ҷуз он чи тибқи усулҳои дар Конститутсия ҷойдошта комилан иҷозат дода шудааст, намунасозӣ мекард, махсусан ҳангоме ки он бо бетартибӣ ва вайронкорӣ, ки ҳаракатҳои Black Life Matters ва Antifa ба вучуд оварданд, муқоиса карда мешавад, ҳаракатҳое ки либералҳои пешрафтгаро онҳоро ситоиш ва дастгирӣ мекунанд. 6 январ самари аждаҳост, ва онро нозиҳои Олмони Ҳитлер намунасозӣ карда буданд.

Демократҳои сотсиалистӣ дар Иёлоти Муттаҳида пайваста Трампро ҳамчун рамзи Ҳитлер муаррифӣ мекунанд, зеро усуле, ки бар асоси он амал менамоянд, ин аст: агар дурӯғе ба қадри кофӣ бузург гуфта шавад ва онро тавассути мошини таблиғотии расонаии худ муттасилан такрор кунанд, рустоёни Мария-Антуанетта дар ниҳоят ба он бовар хоҳанд кард.

Мо ин омӯзишро дар мақолаи навбатӣ идома хоҳем дод.

Бо ҳам муттаҳид шавед, эй халқҳо, ва пора-пора хоҳед шуд; ва ғӯш диҳед, эй ҳамаи шумо, ки аз кишварҳои дур ҳастед: камар бибандед, ва пора-пора хоҳед шуд; камар бибандед, ва пора-пора хоҳед шуд. Машварат кунед, ва он барбод хоҳад рафт; сухан бигӯед, ва он устувор нахоҳад монд, зеро Худо бо мост. Зеро Худованд бо дасти пурқувват ба ман чунин гуфт, ва маро таълим дод, ки дар роҳи ин қавм роҳ наравам, ва гуфт: «Шумо ба ҳамаи онҳое ки ин қавм ба онҳо мегӯяд: “Иттиҳод”, нагӯед: “Иттиҳод”; ва аз он чи онҳо метарсанд, натарсед, ва ҳаросон нашавед. Худованди лашкархоро ҳуди Ёро муқаддас шуморед; ва бигзор Ё тарси шумо бошад, ва Ё ҳайбати шумо бошад. Ва Ё барои муқаддасгоҳ хоҳад буд; вале барои ҳар ду хонадони Исроил санги пешпо ва саҳраи васваса, ва барои сокинони Ерусалим дом ва тӯр хоҳад буд. Ва бисёре аз миёни онҳо пешпо хоҳанд хӯрд, ва хоҳанд афтод, ва шикаста хоҳанд шуд, ва ба дом хоҳанд афтод, ва дастгир хоҳанд шуд. Шаҳодатро бибанд, шариатро дар миёни шогирдонам мӯҳр намо». Ишаъё 8:9–16.